श्री

स्वयंप्रभसुखंब्रह्म । दयारचितविग्रहम् ॥
यथार्थानुभवानंदे । पदगीतंगुरुन्नुमः ॥

श्री मच्छंकर भगवत्पूज्य पादाचार्य जगद्गुरु
महाराज श्री शारदा पीठाधीश्वर श्रीमद्राज
राजेश्वर शंकराश्रम स्वामीजी
पाटण पधार्या त्यारे
तेमनी पधरामणी वखते गवातां मंगळ
गायननो संग्रह.

संवत् १९४४ द्वितिय चैत्र सन १८८८
किम्मत रु.०—१—३ એક આનો ત્રણ પાઇ.

અમદાવાદ યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

ૐ

॥ શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥

શ્રી શંકર સત્યછે.

શ્રીમન્ન શંકરાચાર્ય માહારાજની પધરામણીનું ગીત.

ગરબી ૧

(સવસ્તશ્રી અવધપુરી ઉત્તમ ગામરે—એ રાગ)

બોલો સખીઓ, હરહર શ્રી માહાદેવરે;
ગણપત સ્વામી, વિઘ્ન હરો તતખેવરે. ૧
ચાલો ચતુરા, શંકર સ્વામિ સંગરે;
ચોંપ ધરીને, ઉરમાં રાખી ઉમંગરે. ૨
રોજ રોજછે, કરવાં કામ સંસારીરે;
પણ આ તક છે, મળવી દુર્લભ ભારીરે. ૩
ચર્ણ કર્ણનું, સાર્થક આ શુભ કાજરે;
દુર્જન હસતાં, રખ્ખે ધરતાં લાજરે. ૪
ગુરૂ ભક્તિમાં, હોય ન ધરવું ગુમાનરે;
જેની વૃત્તી, સઉનાપર છે સમાન્યરે. ૫

પુજ્ય નિયંતા, ધૈર્યથી ધર્મ બતાવેરે;
તેને જોતાં, હેત ન ઉર ક્યમ આવેરે.
આપણને તો, મોટો લાવો આજરે;
સુંદર લાગે, કેવો સર્વ સમાજરે. ૭
પરનિંદાને, મિથ્યા વાદ વિવાદરે;
કરવા કરતાં, ગુરૂ ભક્તિમા સ્વાદરે. ૮
જેણે સુણીયો, ગુરૂ મુખથી સુબોધરે;
તેના મનમાં, વાધે નહીં વીરોધરે. ૯
શરણાઇ ત્રાંશાં, ઢોલતણા જમકારરે;
પડધમ વાજાં, હર હરના ઉચ્ચારરે. ૧૦
ગાન તાનમાં, કૈંક થયા ગુલતાનરે;
કડતાલોના, ગાયનથી ગયું ભાનરે. ૧૧
નિશાન ડંકા, હયવરના હણણાટરે;
ઝુલતા હસ્તી, ઘુઘરના ઘણણાટરે. ૧૨
લોક થોકનો, આવે ગણતાં ન પારરે;
નેહે નીચા, શીરથી કરે નમસ્કારરે. ૧૩
સાદો પણ આ, સુંદર ઠાઠ ઝપાવેરે;
લક્ષ વસાઆ, સ્મારત વર્ગને લાવેરે. ૧૪
પૂર્ણ પ્રેમથી, દ્રઢ રાખી આકીનરે;
નમે તેહનાં, પ્રાયશ્ચિત થાતાં છિન્નરે. ૧૫
નિજ મંદીરે, પ્રભુને જે પધરાવેરે;
સુખ શાન્તિને, મંગળ કાર્ય ત્યાં આવેરે. ૧૬

શ્રીમન્ શંકરાચાર્ય માહારાજની પધરામણી થઇ રહ્યા પછીનો ઉમંગ.

ગરબી. ૨

(જનકપુર નગર સોહામણું—એ રાગ)

સખી આજ ઉમંગ છે અંગમાં,
કૃપા સિંધુરે, આવ્યા શ્રીગુરૂ ઘેર;
રૂડો દીન આજનો. ૧

મુજ હૈયાની હોંસ પુરી પડી,
મારે મટીયુરે, યમ સાથે વેર;
રૂડો દીન આજનો. ૨

પુરા પ્રેમથી પૂજી મેં કરી,
મને લાગીરે, ખરા ભાવની લેર;
રૂડો દીન આજનો. ૩

ગાળ્યો વખ્ત ગુરૂ ગાનમાં,
સામગ્રીરે, કરી વિધ વિધપેર;
રૂડો દીન આજનો. ૪

દિવ્ય મંત્રનો દીપ પ્રગટ થયો,
તેથી ભાસેરે, મુજ મતમાં ફેર;
રૂડો દીન આજનો. ૫

ભક્તિ ભાવથી ભોળો રીઝતો,
બોલો હર હરરે, સહુ જુસ્સાભેર;

રૂડો દીન આજનો. ૬

સુખ શાંન્તિ ગુરૂકને માગીયાં,
દીધાં તેથીરે, ગયુ મનથી ઝેર;
રૂડો દીન આજનો. ૭

પડી પવિત્ર હવે હું પંથમાં,
દિક્ષા લઈનેરે, માર્યા દુર્ગુણ ઠેર;
રૂડો દીન આજનો. ૮

નિતી સાથ સુ ભક્તિ આદરી,
નિશ્ચય કરસેરે, શ્રી શંકર મેર;
રૂડો દીન આજનો. ૯

ગરબી. ૩

(સખી પડવે તે પંથે ચાલ્યારે—એ રાગ.)

ભલે શંકરસ્વામિ પધાર્યા રે, શુભ અર્થ અમારા સાર્યા રે;
મિથ્યા વાદવિવાદી હાર્યા, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ટેક
થયું પાટણમાં મુકામ રે, જે વિજયી પુરાતન ઠામરે;
વસી સ્મારતને દીલ્ન હામ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૧
આતો વાત નવાઈની લાગેરે, મન ભ્રમણા ભારે ભાગે રે;
ભક્તિભાવ અંતરમાં જાગે, સેવો સહુસ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૨
હશે શિર ગુરૂ એ નવ ભાનરે, દિક્ષા મંત્રનું કાંઇ ન જ્ઞાન રે;
થયું આકીન આવી સાન, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૩
જય વિશ્વંભર ભવ તારારે, શીર ગંગ કંઠ અહિ ભારારે;

દુર દોશ કરો સ્વામિ મારા, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૪
અપરાધી છું અજ્ઞાનિ રે, કરો માફ પોતાનો જાણી રે;
ભજું હર હરે નાસોહાની, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૫
શુદ્ધ ધર્મતણા પ્રતિપાળરે, શ્રી મન્નરાજ રાજેશ્વર દયાળ રે;
લેજો ભક્ત તણી સંભાળ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૬
કિતિવંત કૃતારથ કરીયાંરે, નિમિષ માત્રમાં પાતક હરીયાંરે;
ભવ તરવા હર હર ઉચરીયાં. સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૭
ભસ્મ ધારણ જેને લલાટ રે, શીવ ધ્યાન ધર્મ શીર સાટ રે;
કંઠ રૂદ્રાક્ષ તો ન ઉચ્ચાટ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૮
નમી પાય વિનંતી કરીએ રે, શંભુ સંકટ સરવે હરીએ રે;
દેજો સદ્‌ગુણ પાર ઉતરીએ, સેવો સહુ સ્નેહથી શ્રી શંભુરે. ૯

ગરબી. ૪

(ચૌદ લોકની શોભારે, સરવે સંકેલી—એ રાગ.)

જય શંકર સ્વામિ રે, અમારો એજ ગુરૂ;
વણ સમજે નિંદે રે, તેનાથી નહીંજ ડરૂં. ૧
દ્રઢ નિશ્ચય બાંધ્યો રે, સુણી સદ્‌બોધ ખરો;
સત્ય મારગ જાતાં રે, પછાડી શું પાય ધરો. ૨
દિવ્ય દિક્ષા સાથે રે, મોક્ષનો મંત્ર ગ્રહ્યો;
ઉર અક્કલ આવી રે, સુમાર્ગ હવેજ લહ્યો. ૩
હતું કોઇ ન એવું કે, મનનો ભ્રમ ભાગે;
પણ પુન્ય પ્રભાવે રે, મળ્યા સ્વામિ ભાગ્યે. ૪

કુલ જાતિ જ્ઞાતિ રે, તણો ક્યમ ધર્મ તજો;
માહાદેવને મુકી રે, બીજાને કેમ ભજો. ૫
શુભ ગૌર શરિરે રે, જટા ધારી ભોળો;
અર્ધાંગ બિરાજે રે, ઉમા હર હર બોલો. ૬
હસ્ત ડાકને ડમરૂ રે, ત્રિશુલ માલા શોભે;
ભક્ત પાલક પુરોરે, તણા તો નહીં લોભે. ૭
મનવાન્છિત આપેરે, સકલ દુખનો હરતા;
સુખદાતા ત્રાતા રે, પાપનો સંહરતા. ૮
જન રંજન સ્વામિ રે, તણે ચરણે નમીએ;
પ્રભુ પ્રેરીત જેથી રે, જ્ઞાનમાં નિત રમીએ. ૯
જય હર હર ભોળા રે, કૃપા દ્રષ્ટિ કરીએ;
સત્ય માર્ગ બતાવો રે, અરજ આ ઉર ધરીએ. ૧૦

શ્રી શંકર સત્ય છે.

શંકર વસે કૈલાસમાં—એ રાગ. ૫

સેવો સદા શિવ સ્નેહથી, થાય પુન્યનો પ્રકાશ;
સેવો સદાશિવ સ્નેહથી. ટેક.

આદી અનુપમ ધર્મ તે, શીવ ભક્તિમાં સમાય;
શાખા અવર છે તેહની, કેમ બીજું બોલાય. સેવો૦ ૧
શિવ વિશ્નુમાં છે નહીં, ભિન્ન ભાવ તણી વાત;
હેતે આરાધો એઉને, ટળે જેથી સતાપ. સેવો૦ ૨

એકજ સ્થાન જવા તણાં, જૂદા માર્ગો જણાય;
બંને સરલને શ્રેષ્ટ છે, માત્ર મત્ત ભેદ થાય. સેવો૦ ૩
એક બીજાની નિંદા થકી, રોષે બન્ને ભરાય;
અર્થ સરે નહીં આપણો, તેમાં માલ શું મનાય. સેવો૦ ૪
સમજ્યા વિના કાંઈ સારને, વાદ કરવો વ્યર્થ;
જૂસ્સો ધરમતણો જીતતાં, હાર્યા લાખ્ખો સમર્થ. સેવો. ૫
મીથ્યા વિવાદ કરવા થકી, વખ્ત જાતો ન કામ;
તેને રોકીલ્યો કામમાં, ધરો ધ્યાન રટો નામ. સેવો૦ ૬
બાંધી મુઠી સવા લાખની, ખુલે તર્ત કળાય;
અન્યો અન્ય ઇર્ષા કરે, બીજ વિષનાં રોપાય. સેવો૦ ૭
જૂસ્સો રહે નિજ ધર્મનો, થાય સંપનો જમાવ;
એક બીજાની સેવા સાધતા, થયો પંથનો ઠરાવ. સેવો૦ ૮
નીતિ રીતીથી ચાલવું, ઝેર વેર કરી દૂર;
સંપેથી રહેવું સર્વદા, ધર્મ બોધ એ જરૂર. સેવો૦ ૯
આ લોકે પરલોકમાં, સુખ જેનાથી થાય;
આરામ જે દીલ આપતો, સત્ય ધર્મ તે ગણાય. સેવો૦ ૧૦
સંપ વિજયનો વાવટો, ઉડે જેથી આ ઠામ;
તેવા ઉપાયો ગોતતાં, રહે રાજી શિવરામ. સેવો૦ ૧૧

દીક્ષા લીધા પછી પાળવાના નિયમો.

ગરબી. ૬

(અમદાવાદ નામે આજ, શે'રછે સારૂંરે—એ રાગ.)

સખી શિવ ભક્તિમાં ચીત, તૂજ પ્રેરવજેરે;

નમી નારાયણને નિત્ય, પ્રાર્થના કરજેરે. ૧
કુળ ધર્મતણી મર્યાદ, કદી નવ લોપીરે;
નવ મિથ્યા કરતી વાદ, કોઇ શું કોપીરે. ૨
કદી ધુતારાના વેશ, તું સાચા માનિરે;
નવ રાખ જરા ઉપદેશ, વારતા છાનિરે. ૩
ઘરકામ તજીને રોજ, ન નાવા જાતિરે;
એ મિથ્યા માની મોજ, ખોટ નહીં ખાતીરે. ૪
રહી નમ્ર સદાકર નમન, હરી દુઃખ હરશેરે;
તત્કાલ પાપનું શમન, શ્યામ શ્રી કરશેરે. ૫
કદી કરતી નાહીં વિરોધ, રોષ દીલ રાખીરે;
નવ ઉત્પન્ન કરતી ક્રોધ, કુ વચનો ભાખીરે. ૬
નિજ મંદિરમાં રહી નીમ, પાળજે સારોરે;
જેથી સંસારી સુખ શીમ, પ્રભુ દેનારોરે. ૭
કદી કોઈથકી વડવાડ, થતી નહીં રાજીરે;
તું શાખ શાણિમાં પાડ, ન કહે કો પાજીરે. ૮
પરનિંદામાં સામિલ, કદી નવ થાતીરે;
દુર રાખ કપટથી દીલ, કુ દામ ન જાતીરે. ૯
મેંતો દિક્ષા લેતાં વેંત, નિયમ આ લીધારે;
સખી પાળો લાવી હેત, સરસછે સીધારે ૧૦

હરિગીત છંદ. ૭

જય શંકરા ભવભય હરા, સુખકર કૃપાળા દેવરે,
સદ્બુદ્ધિપ્રેરો ભાવથી, કરિએ તમારી સેવરે;

અજ્ઞાન બાળકરે અમો, અપરાધ પણ અગણિત હશે,
હે નાથ તે તુંજ કૃપાવણુ, નવ કોઈથીજ ક્ષમા થશે. ૧
છે બહુરે ઉપકાર અમપર, તે વિશેષ વધારિઆ,
તેં મોકલીને શ્રી ગુરૂ, જે ભલે અહીંજ પધારિઆ;
દિક્ષા લઇ મહા મંત્ર લીધો, પુન્યને પ્રગટાવવા,
શ્રી રાજ રાજેશ્વર પધાર્યા, પાપ પુંજ હઠાવવા. ૨
સંશય સમુળારે ગયા, આકીન વસીયું મનમાં,
શ્રી ગુરૂ વર્ણતણું વધ્યું, મહત્વ શાણા જનમાં;
કરિઆ કૃતારથ સ્વામિએ, દઇ બોધ ધીરજરે ધરી,
નમિએ કૃપાળુ તેહને, સાષ્ટાંગ દંડવતરે કરી. ૩
થોડા સમયમાં શ્રેષ્ટતા, સિદ્ધાઇ જેણે દાખવી,
શુભ બોધ દીધો જેમણે કે, શીવભક્તિ રાખવી;
સંસાર સાગર તારવાને, નામ દીધું નાવડું,
તે શ્રી ગુરૂ પાદારવિંદે, હર જપીને હું પડું. ૪
વિશ્વંભરા જગદીશ્વરા, જગમાંહી જય તું આપજે,
કલ્પીશ કીધાં હોય તે કરી કરૂણા તું કાપજે;
શ્રદ્ધા વધારી અમતણી, ગુરૂ ગાનમાં ચીત ચોડજે,
ફોકટ વિવાદી વેમીના, મત મૂળમાંથી મોડ જે. ૫
તારા પ્રતાપે સંપને, સંતોષ સહુમાંરે વસો,
દ્રઢ થએલું આકીન તે, કોટી પ્રકારે નવ ખસો;
ખટ કર્મ કરીએ ખાંતથી, ભલી ભાત ભાવિકરે રહી,
સત્સંગ રેજો સર્વદા, એ યાચિએ શંભુ સહી.

શ્રી શંકર સ્તુતિ.

ઇંદ્રવજ્રા છંદ. ૮

જોગીન્દ્રપણુંરે શિવજી તમારૂં મેં જાણ્યું, જટામાં ઘાલીને કૌતક આ ક્યાંથી આણ્યું. એ રાગમાં પણ ગવાશે.

હે નાથ હે અંતર યામિ સાચા,
બોલું વધુ શું નહિ પૂર્ણ વાચા;
સંસારમાં લુબ્ધ થએલ પ્રાણી,
હુંછું તથાપિ સુણ દીન વાણી. હે નાથ. ૧
મોટાઈ તારી પ્રભુ તું તપાસી,
દે પાપ મારી દુરરેં ઉદાસી;
તારાથકી છે સહુ જીવજંતુ,
આ જગતના હસ્ત તમામ તંતુ. હે નાથ. ૨
લેજો નિભાવી નિજ બાળ જાણી,
દીલે દયા ભાવ અતીજ આણી;
ભૂલે ભરેલો અગણીત ખામી,
હું માં; અજાણી નથિ સર્વ ગામી. હે નાથ. ૩
આવી પડે આફત શીર જ્યારે,
તારાવિના કોઇ નહીં ઉગારે;
કો વખ્ત દુઃખી સુખમાંહિ હોઇશ,
દે એક વૃત્તિ તુજ સામુ જોઇશ. હે નાથ. ૪
દેજે સદા સંગત શ્રી ગુરૂની,
સારી કરે જીંદગિ જે શરૂની;

સ્વીકારજો આ વિનતી અમારી,
શ્રી શીવજી સેવક નીજ ધારી. હે નાથ. ૫

शंकराचार्य स्तुति.

ગરબી. ૯

(ગિરીધારીરે, વાત કહું છું વિચારો.-એ રાહ.)

દયાળુરે, દાસ જનોપરભારી,
શુદ્ધ સેવકના હીતકારી. ૧
રાજા ધિરાજારે, ચક્રવર્ત્ય ગુરૂધારી;
કરૂં વંદન પ્રભુ સુખકારી. ૨

ઝુલ-શ્રી મચ્છારદ મઠ અધિષ્ટા,
ષડમત સ્થાપન ગુરૂ ત્રાતા;
શંકર સ્વામી છો સુખ શાતા,
પિતુ માતારે, રાજ રાજેશ્વર ધારી,
ભૂમંડળના આચારી. ૧
-વિદ્વત્તારે, જામી જગતમાં ઝાઝી,
એશ દેશ વિદેશમાં તાજી. ૨

ઝુલ-અષ્ટાંગ યોગ અનુષ્ટાન કર્ત્તા,
ઉગ્ર તપશ્ચર્યાનુ સર્તા;
પારદેશિક પૂર મન ડર્તા,

ભર્તા સુખનારે, જગ્ત ગુરૂ દુઃખ હારી. શુદ્ધ–૨
શ્રીમત્સ્વામીરે, ચંદ્ર મૌલેશ્વર આજે;
પૂર પાટણમાંહી બીરાજે. ૪

ઝુલ–શ્રીમજ્જગદુદ્ધારક સ્વામી,
પુજ્ય પાદ પ્રભુ સુખ ધામી;
વૈદિક માર્ગતણા વિશરામી,
જામી કીર્તિરે સદ્ધર્મ રક્ષક સારી. શુદ્ધ–૨
પ્રતિપાદનરે, અદ્વૈત મત કરનારા,
જન કિલ્મિષ હરનારા. ૫

ઝુલ–સ્વકુળસ્વધર્મનેતજનારા; પરંપરા મદ ધરનારા,
જળમીન માફક તરનારા,
કુધર્મીરે, આ અવનીમાં જારી, પ્રભુ તેવાના સંહારી. ૬

શ્રી મન્ન શંકરાચાર્ય મહારાજની.

આરતી.

જય જય શ્રી ગુરૂદેવ, જય શંકર સ્વામિ; (૨)
આરાધુ તમ પદને, શીર પાએ નામી. જય શંકર સ્વામિ. ૧
કરી કરૂણા ઉપદેશ, છે અમને આપ્યો; (૨)
પૂર્ણ પ્રેમથી સ્વામિ, અંધકાર કાપ્યો. જય શંકર સ્વામિ. ૨
ગુરૂ ગોવીંદ સ્વરૂપ, અંતર નવ લેખું (૨)

દીપક જ્ઞાન પ્રભાવે, ભવિષ્ય સુખ પેખું. જય શંકર સ્વામિ. ૩
જય શંકર સુખ રૂપ, સાહ્ય હવે કરજો; (૨)
વિચારીમાં વિનતી લઇ, સંકટને હરજો. જય શંકર સ્વામિ. ૪
ભૂલોથી ભરપૂર, હું ભવમાં ભટકું; (૨)
પાપ પાસમાં પડતાં, કૃપાથકી અટકું. જય શંકર સ્વામિ. ૫
સદ્ બુદ્ધિ દો સ્વામિ, પામી સુખ પાળું; (૨)
આલોકે પરલોકે, વિટંબણા વામું. જય શંકર સ્વામિ. ૬
ભક્ત તણો પ્રતિપાળ, ભોળો ભવતારે; (૨)
કૃપા તેમની તમપર, નુન્ય નહીં મારે. જય શંકર સ્વામિ. ૭
વંદી વદિએ એમ, દો આશીશ સ્વામિ; (૨)
સંપ વધે સહુજનમાં, ખસે સકળ ખામી. જય શંકર સ્વામિ. ૮

दुमिला छंद.

જશવાન થઈ ફરશો ગુરૂજી
વિદવાનજ આરત ભારતના,
રતના કરનાં જયમ રત્ન દિસે
ત્યમ આપ અનૂપમ આ તકના,
તકના બનતા સુ સવાલ
જવાબ વિના તક બોલ નહારદના,
રદના કરશો શિતિ કંઠ
સુપંથ અનંત ગુણો ગુરૂ આદરના.

